

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 10. Res Hungariæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIV.
A. C. 1302.

§. X.

Res Hungariæ.

- Rayn.* 1301.
n. 4. Interim Papa Bonifacius conabatur Hungariam comparare juveni Charoberto seu Carolo Roberto nepoti Caroli Claudi Regis Neapolitani. Anno prior Legatum in Hungariam misit Nicolaum Tarvisinum Cardinalem Episcopum Ostiensem ex Ordine Prædicatorum, in regiones vicinas, Poloniam, Dalmatiam, Croatiam, Serviam extendens legationem. Hujus finis erat sedatio Hungariæ in duas divisæ partes Caroli & Andreæ Veneti: & quo plus autoritatis Legato esset, Papa permisit, ut ille gereret, sed in Hungaria solum, insignia Legatorum *A Latere* transeuntium mare, ac personam Papæ sustinentium. *Diploma* ei Papa dedit 13 Maji an. 1301: ac per epistolam totum regni Clerum iussit Legato & comitatui ejus cuncta ferre subsidia ad securitatem viarum, ad venturas victumque necessaria.
- Sup.* 1. 89.
§. 24. Rege Andrea Veneto paulo post vita funeto, Hungariæ Proceres, qui ejus partes susceperant, mense Julio anni 1301 Wenceslaum Bohemiæ Regem curabant rogandum, ut Hungariæ possessionem caperet, ne perdamus, inquebant, libertatem nostram, si Regem ab Ecclesia accipere.
- Rayn.* n. 6. *Diploma* ei Papa dedit 13 Maji an. 1301: ac per epistolam totum regni Clerum iussit Legato & comitatui ejus cuncta ferre subsidia ad securitatem viarum, ad venturas victumque necessaria.
- J. Thurocz.*
c. 83. 84.

ciperemus. Evocabant vero Wences-^{Sæcul. XIV.}
 laum ideo, quod aviam maternam ha-^{A.C. 1302.}
 beret Annam filiam Belæ IV Regis
 Hungariæ. Wenceslaus, cum esset æ-^{Ranzan.}
 tate provecta, & ex Bohemia nollet^{p. 240.}
 discedere, respondit se suum in Hun-
 gariam jus totum transferre ad suum
 filium pariter Wenceslaum nomine.
 Abductum igitur adolescentem hunc
 Principem vocarunt Ladislaum; & in
 urbe Alba Regali vacante Strigonenfi
 sede per Joannem Archiepiscopum Co-
 locianum coronari voluere: cui assiste-
 bant Andreas Agriæ, Emericus Vara-
 dini, Haabus Vacciæ, Antonius Gen-
 dii, Nicolaus Bosnici, & Jacobus Se-
 pusæ Episcopi.

Papa Bonifacius rem compertam^{Rayn. 1301.}
 molestissime ferens ad Episcopum O-^{n. 7.}
 stiensem suum Legatum epistolam scri-
 psit in hanc sententiam: Romanus Pon-
 tifex a Deo Regibus regnisque præposi-
 tus, supremum Ecclesiæ militantis ca-
 put, cunctos inter mortales principem
 tenens locum, tranquille *sedet in solio*^{Prov. 20. v. 8.}
judicii, & dissipat omne malum intuitu
suo. Ac deinde: Post tuum abitum
 audivimus Colocianum Archiepiscopum
 quibusdam Episcopis, Præsulibus, Baro-
 nibus stipatum eo audaciæ, seu potius
 insanix processisse, ut Wenceslao Bohe-
 miæ Regis filio Hungaricam coronam

Secul. XIV.
A.C. 1302.

Sup. lib. 58.
p. 8.

Hebr. 5. v. 4.

Thurocz.
c. 84.

Rayn. 1302.
n. 10.

imponeret, tuo adventu in regnum, quod propediem intraturus eras, neutiquam expectato; nec considerans hanc functionem pertinere ad Archiepiscopum Strigoniensem; Wenceslaum in Hungariam nullum, quod sciamus, habere jus; & in dubio saltem consulendos, esse nos, aut te hac in regione nostras agentem partes. Et postea: Id quoque noveris, oportet, Sanctum Stephanum primum Hungariæ Regem Christianum, obtulisse donasseque hoc regnum Ecclesiæ Romanæ, nec coronam ejus accipere sua ex autoritate, sed a Christi Vicario voluisse, probe scientem illud sacri codicis: *Nec quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur a Deo.* Papa finit præcipiendo, ut Legatus Archiepiscopum Colocianum jubeat intra quatuor menses adesse in Romana curia, alioqui munere privandum. Dabat 17 Oct. 1301. Sed is paulo post coronatum Wenceslaum obiit. His in litteris Papa duobus Scripturæ locis abutitur sibi tribuens, quod in Proverbiis dicitur de autoritate regia; & ad Reges applicans, quod S. Paulus asserit de vocatis ad sacerdotium. Bonifacius simul ad Wenceslaum Bohemiæ Regem scripsit epistolam, quam concludebat his verbis: Siquod jus in Hungariam vel alias regiones sit tibi aut filio tuo, easque

a no

a nobis postules, tibi conservare integras parati sumus.

Sæcul XIV.
A.C. 1302.

Cardinalis Legatus Episcopus Ostiensis delatus in Hungariam, convocatis omnibus regni Præsulibus conciliare pacem pro viribus conabatur.

Hist. Aust.
an. 1302.

Sed nihil se agere videns, Viennam Austriæ petiit: unde Papam rem edocuit an. 1302.

Interim Rex Bohemiæ Wenceslaus ad Papam responsum per Canonicum Pragensem juris canonici Doctorem misit.

Rayn. 1302.
n. 20.

Contendebat suum filium esse legitime cooptatum in Regem Hungariæ; Papamque, ut ei faveret, orabat.

n. 21.

Bonifacius hæc reposuit: Deus apostolicam sedem super Reges ac regna constituit, ut ab ea suum quisque jus obtineat.

Maria vero Regina Siciliæ affirmat Hungariam esse suam sui que nepotis Caroli.

Proin sine damno ejus tuæ petitioni annuere nequimus. Sed ut toti nos orbi præbeamus æquos, statuimus ad nos vocare te, hanc Reginam, nepotem ejus, cæterosque omnes, quorum interest.

n. 22.

Wenceslaus in epistola sua se non modo Bohemiæ, sed & Poloniæ Regem dixerat.

Id ei veluti perduellionem Papa vehementer exprobrat, pro re nota habens Poloniam spectare ad sacram Sedem.

Vetamus igitur stricte, addebat, sub pœnis sacris profanisque, ne amplius adhibeas nomen ac figillum Regis Polonorum,

Sæcul. XIV.

A. C. 1302.

Hist. Austr.

norum, aut functionem ejus agas aliquam. Sed ad servanda tibi jura, quæ hoc ad regnum habere potes, offerimus nos, si nobis ea legitime probes. Dabat 10 Junii an. 1302. Legatus Papæ jussu circumvexit competitores Hungariæ. Sed hoc sententiam non ante annum sequentem tulit.

§. XI.

Joannes Patriarcha Constantinopolitanus dignitatem abdicat.

*Pachym. l. 10
c. 27.*

Ecclesiam Græcam continuis agitatum turbis pacare frustra studebat Imperator Andronicus. Hilarion Episcopus Selibrianus quoddam crimen Patriarchæ Joanni Cosmæ illatum Imperatori clam indicavit, non quod ipse id committentem viderit, sed quod a teste oculato audierit. Hic autem primus delator decesserat, & aliunde notus fuerat calumniator: sed & Episcopus negabat se fidem tribuere huic accusationi: quæ reapse incredibilis erat, nulloque modo probabilis. Imperator eam permagnè ferre judicans ægre tulit: & quamvis ei fidem non haberet, silentio sibi prementam censuit ob indignitatem falsitatemque rei.

Interim